GS 285

Min wän! hwad bätar oß så noga tiden måta?
Hwar menska wet sin tid att sofwa och att äta;
Och når af drufwans saft min strupe läskas will,
Behöfs ej något ur: nog säger törsten till.

Jag re'n till sembi är min lifslängd hunnit sträcka,
Och ingen än behöft mig söfwa eller wäcka:
Jag kämner sängdags bra, ty når jag wäl blir full,
Så är det wagom tid att lägga sig omkull.

Ej något ur är gjordt, som rätt kan föreskrifwa,
När menskan waknа skall och sängen öfwergifwa:
Naturen följas bör, och hon har så befallt,
Att menskan, stiger opp når ruset jemt är allt.

Men, frågar du? hur skall en dödlig kunna weta,
När rätta tiden är att i sitt kall arbeta?
Jo, denna kunskap lätt förutan klocka wins:
Wet: dät är arbetstid når win ej mera fins.

Trenne muntra

Dryckes-Wisor:

1) Ibland en munter ungdoms tropp, m. m.
2) Mitt timglas skyndar sig och rinner, m. m.
3) Min wän! hwad bätar oß så noga tiden måta, m. m.

STOCKHOLM, 1824.
Tryckt i Eckstein'ska Boktryckeriet.

I bland en munter ungdoms tropp
Jag åldrens börda fierran kastar,
Min morgon rinner åter opp,
Och jag till Bacchi lekar hastar.

Bär roser hit och kransar weid;
Farwäl, I trumpna gubbars seder!
Farwäl! min lycka, mera blid
Förnyad ungdom mig bereder.

Min wåntan icke mer bedrag;
Men afbrådwadt bägarn skicka:
Jag ämnar slå mig lös i dag,
Jag sjunga will, och jag will dricka.

Mitt timglas skyndar sig och rinner.
Wälan! förr än det tömt sin sand,
Så will jag tömma, om jag hinner,
Det glas jag lyfter i min hand.

Wälan, I fångslade buteljer!
I skolen fritt få andas ut,
Jag några glada wänner wäljer,
Som göra på er trådom slut.

Jag går ej ensam uppå stranden
Och tårdgd ser mot hafwets rymd,
Jag winkar ej förstagd med handen,
Åt andra kusten, som är skymd.

Jag wandrar tyst min jemna bana
Och i ett lugnt och fredligt tjell
Jag följer tryggt min gamla wana,
Att le med wänner hwarje qwäll.

Men, kommer den obudna gästen,
Så tar jag, höfligt, honom mot,
Och säger: det är slut på festen,
Och följer honom utan knot.

Och då först winkar jag med handen
Tills jag förs bort med wåldig fart
Åt wännerna, som stå på stranden!
Farwäl, farwäl! wi råkas snart.